

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală privindu-i pe

***Vuivan Andrei xxxx**, născut la xx xx xxxx, originar din
s. xxxx r-nul xxxx, domiciliat în xxxx*

și

***Stegaru Vladimir xxxx**, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.05.2017 – 29.11.2017;

Instanța de apel: 18.12.2017 – 18.04.2018;

Instanța de recurs: 04.07.2018 – 13.11.2018.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 noiembrie 2017:

- Stegaru Vladimir a fost recunoscut vinovat, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal și a fost încetat procesul penal, în legătură cu amnistia, în temeiul art.2 din Legea nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova.

- Vuivan Andrei a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă cu privire la încasarea în mod solidar de la inculpații Stegaru Vladimir și Vuivan Andrei a contravalorii a 3 000 euro, ca bunuri realizate din infracțiune și a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea urmăririi penale în privința acestora, în suma de 1 799,4 lei, a fost respinsă ca nefondată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond *în fapt* a constatat că:

- *Vuivan Andrei xxxx*, este învinuit de organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal, precum că, aproximativ la sfârșitul lunii octombrie 2016, cunoscând despre faptul că Efrosenia Armaș dorește să se reîncadreze la muncă la ÎS „Calea Ferată” și că este în relații amicale

cu Stegaru Vladimir, a apelat la acesta, pretinzând că poate influența anumite persoane publice din cadrul întreprinderii, pentru a o angaja la serviciu. La rândul său, Stegaru Vladimir, conform înțelegerii avute cu Vuivan Andrei, a telefonat-o pe cunoscuta sa Efrosenia Armaș, propunându-i ajutorul acestuia la rezolvarea problemei apărute, ea fiind de acord. A doua zi, Efrosenia Armaș, aflându-se în incinta pizzeriei "Don Cezar", amplasată în sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Vuivan Andrei, unde acesta, în cadrul discuțiilor purtate, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul ÎS "Calea Ferată", pentru angajarea ei în calitate de revizor-controlor la trenurile de pasageri, a pretins de la ea bani în suma de 3 000 Euro, care conform înțelegerii lor verbale, urmau a-i fi transmiși prin intermediul lui Stegaru Vladimir. Ulterior, peste câteva zile, conform înțelegerii stabilite, în scopul realizării planului criminal, Stegaru Vladimir, aproximativ la orele 10:00, aflându-se în apartamentul cet. Efrosenia Armaș, amplasat pe str. D. Rîșcanu 7 mun. Chișinău, a acceptat și a primit de la ea, suma de 3 000 euro, pretinsă de către Vuivan Andrei, care, conform cursului mediu oficial al BNM, de 22,3989 lei față de un euro, pentru luna octombrie 2015, constituia suma de 67 196,7 lei. În continuare, aproximativ peste 20 minute, Vuivan Andrei, aflându-se în automobilul de model „Audi Q7”, parcat în fața blocului locativ de pe str. D. Rîșcanu 7 mun. Chișinău, în salonul acestuia s-a urcat Stegaru Vladimir, care i-a transmis banii primiți de la Efrosenia Armaș, iar el, la rândul său, a acceptat primirea lor pentru a influența persoane publice din cadrul ÎS "Calea Ferată" să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale;

- *Stegaru Vladimir xxxx*, aproximativ la sfârșitul lunii octombrie 2016, *acționând de comun acord cu Vuivan Andrei*, care a pretins că poate influența anumite persoane publice din cadrul ÎS „Calea Ferată”, la solicitarea acestuia, a telefonat-o pe cunoscuta sa Efrosenia Armaș, propunându-i ajutorul lui Vuivan Andrei pentru angajarea ei la serviciu, ea fiind de acord. A doua zi, Efrosenia Armaș, aflându-se în incinta pizzeriei "Don Cezar", amplasată în sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Vuivan Andrei, unde acesta, în cadrul discuțiilor purtate, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul ÎS "Calea Ferată", pentru angajarea în calitate de revizor-controlor la trenurile de pasageri, a pretins de la ea bani în suma de 3 000 Euro, care, conform înțelegerii lor verbale, urmau a-i fi transmiși prin intermediul lui Stegaru Vladimir. Ulterior, peste câteva zile, conform înțelegerii stabilite, în scopul realizării planului criminal, Stegaru Vladimir, aproximativ la orele 10:00 min., aflându-se în apartamentul cet. Efrosenia Armaș, amplasat pe str. D. Rîșcanu 7 mun. Chișinău, a acceptat și a primit de la ea, suma de 3 000 euro, pretinsă de către Vuivan Andrei, care, conform cursului mediu oficial al BNM, de 22,3989 lei față de un euro, pentru luna octombrie 2015, constituia suma de 67 196,7 lei. În continuare, aproximativ peste 20 minute, Stegaru Vladimir, aflându-se în fața blocului locativ de pe str. D. Rîșcanu 7 mun. Chișinău, s-a urcat în automobilul de model „Audi Q7”, cu care era venit Vuivan Andrei, unde i-a transmis banii primiți de la Efrosenia Armaș pentru a influența persoane publice din cadrul ÎS „Calea Ferată” să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care:

- Vuivan Andrei, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4 000 unități convenționale (echivalentul a 80 000 lei);

- Stegaru Vladimir, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4 000 unități convenționale (echivalentul a 80 000 lei).

În temeiul prevederilor art.106 alin.(1) și (2) lit. b) Cod penal a supune confiscării speciale contravaloare a sumei de 3 000 Euro - ca bunuri rezultate din infracțiune și a dispune încasarea acesteia, în mod solidar de la ambii inculpați.

În temeiul prevederilor art.227 Cod de procedură penală, a dispune încasarea din contul ambilor inculpați a sumei de 1 799,4 lei - cheltuielile judiciare suportate potrivit legii, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat că, în confirmarea comiterii infracțiunii incriminate lui Vuivan Andrei și Stegaru Vladimir, și dovedirea vinovăției acestora de comiterea faptelor prejudiciabile descrise, partea acuzării a prezentat următoarele probe: declarațiile martorilor Armaș Efrosenia, Baltaga Nicolae, Țurcan Irina; confruntarea din 18.04.2017, efectuată între bănuitul Vuivan Andrei și martorul Armaș Efrosenia; procesul-verbal de ridicare din 24.11.2016; procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.11.2016 cu stenograma anexată a comunicărilor; procesul-verbal de ridicare din 18.04.2017; procesul-verbal de cercetare din 04.05.2017, astfel, consideră că, sentința emisă este una vădit părtinitoare și nefondată din următoarele considerente.

Concluziile instanței de judecată au o tentă părtinitoare și derivă exclusiv din versiunile inculpaților care au fost catalogate ca și credibile, indiferent de faptul că aceștia nu au combătut nici într-un fel acuzațiile aduse. Instanța a omis să analizeze obiectiv argumentele inculpaților în coraport cu celelalte probe prezentate instanței, dând valoare unor afirmații date de inculpați, care nu poartă nici un fel de răspundere penală pentru cele comunicate, în defavoarea declarațiilor martorilor care sunt avertizați sub jurământ de răspundere penală pentru declarații intenționat false.

Instanța nu a dat nici o apreciere faptului că, inculpatul Stegaru Vladimir, la etapa urmăririi penale și-a schimbat constant declarațiile. Astfel, la 12.04.2017 Stegaru Vladimir a dat declarații prin care a susținut aceleași argumente invocate de martorul Armaș Eufrosenia. Ulterior, la data de 21.04.2017, după ce a restituit ultima tranșă de bani din cei 3 000 Euro, și anume 1 200 Euro, și-a schimbat radical declarațiile, înaintând pentru prima dată versiunea cu referire la faptul că a împrumutat banii în sumă de 3 000 Euro de la Armaș Eufrosenia pentru a finisa reparația la casă, fapt care nu și-a găsit confirmare nici la urmărirea penală și nici la cercetarea judecătorească. Fiind audiat în calitate de învinuit Stegaru Vladimir nu a făcut declarații și doar a menționat că susținea cele anterioare, fapt ce atestă nesinceritatea acestuia, care nici măcar nu putea reda repetat cele declarate anterior, astfel ca, în judecată, să vină cu o nouă versiune care diferă de cele anterioare

Declarațiile martorilor Țurcan Irina și Baltaga Nicolae de asemenea au fost apreciate subiectiv de instanță, or, prin faptul că aceștia au susținut că nu cunosc pentru ce au fost transmise mijloacele bănești de către mătușa lor persoanei cu numele Andrei, aceștia

indirect au confirmat faptul că, atât martorul Armaș Eufrosenia cât și inculpații, au ținut sub tăcere scopul transmiterii banilor din simplu motiv că conștientizau că, ea transmite și ei respectiv fiecare din ei primesc bani pentru a comite o faptă ilegală, din care așteptau să aibă careva foloase. Or, aceste aspecte nu pot fi trecute cu vederea atunci când se examinează cauze de comitere a infracțiunilor de corupție și conexe corupției, care cer un specific aparte de investigare.

Martorul Armaș Eufrosenia a specificat instanței că Stegaru Vladimir i-a comunicat despre faptul că a inventat povestea cu angajarea ei la serviciu abia după ce a restituit ultima tranșă de bani în aprilie 2017, când cauza penală se afla deja la etapa urmăririi penale, fapt ce încă odată dovedește faptul că versiunea inculpatului V. Stegaru a fost îndreptată spre a-și facilita poziția, știind că nu poartă careva răspundere penală pentru declarațiile sale.

Cu referire la inculpatul Vuivan Andrei, pe tot parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată acesta a negat implicarea sa în săvârșirea infracțiunii incriminate, fără a aduce careva argumente plauzibile în vederea susținerii declarațiilor sale. Acuzarea conchide că prin administrarea probelor cercetate în cadrul ședințelor judiciare și coroborarea logică a acestora, se dovedește pe deplin vina inculpaților în comiterea traficului de influență.

Astfel, în acțiunile inculpaților se întrunesc elementele infracțiunii de trafic de influență săvârșite prin participație și anume latura obiectivă a infracțiunii, care s-a realizat: - în situația lui Vuivan Andrei, prin pretinderea, acceptarea și primirea prin mijlocitorul Stegaru Vladimir, de bani pentru sine, de către o persoană care susținea că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale (indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite); - în situația lui Stegaru Vladimir, prin acceptarea și primirea, personal, de bani pentru o altă persoană care susținea că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale (indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite).

De asemenea, existența faptului transmiterii mijloacelor bănești în sumă de 3 000 Euro (echivalentul a 67 196,7 lei conform cursului mediu oficial al BNM pentru luna octombrie 2015) este susținută coerent de martorul Eufrosenia Armaș, care relatează că această sumă a fost solicitată de către Andrei Vuivan la a doua întâlnire cu ea. Faptele comunicate consecutiv de martorul E. Armaș au fost susținute și de martorii: Țurcan Irina și Baltaga Nicolae, care au confirmat faptul restituirii sumei de 2 000 dolari SUA - parte din suma de 3 000 Euro transmiși anterior de martorul Armaș Eufrosenia inculpatului Vuivan Andrei.

Astfel, versiunile inculpaților V. Stegaru și A. Vuivan, invocate instanței, nu au suport logic, acestea fiind înaintate pentru a crea artificial probe de dezvinovățire. Negarea vehementă a scopului primirii mijloacelor bănești este combătută de declarațiile martorului Armaș Eufrosenia și de rezultatele stenogramei discuției care a avut loc la 24.11.2016 între martorul Armaș Eufrosenia și inculpatul Stegaru Vladimir, care denotă sinceritatea declarațiilor date de Ef. Armaș și veridicitatea declarațiilor date de inculpatul Stegaru Vladimir la etapa audierii în calitate de bănuit la 12.04.2017 și nicidecum versiunea înaintată de acesta și inculpatul Vuivan Andrei în instanța de judecată.

Astfel, când inculpatul Stegaru Vladimir a fost audiat în calitate de bănuit de către organul de urmărire penală, nu era în cunoștință de cauză despre faptul că martorul Armaș

Efrosenia ar fi înscris convorbirea dintre ei, care a avut loc la 24.11.2016. În aceste circumstanțe, dacă ar fi veridică versiunea înaintată de V. Stegaru în instanța de judecată, acesta nu avea de unde să declare în calitate de bănuit aceleași circumstanțe pe care le-a susținut în cadrul unei discuții anterioare și care sânt analogice cu declarațiile martorului Armaș Efrosenia susținute atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării judiciare. Versiunea inculpaților, înaintată în instanța de judecată, nu are suport logic, cele invocate fiind răsturnate de faptul coroborării celorlalte probe acumulate în cadrul urmăririi penale.

În acest context, din dispoziția art.326 din Cod penal, influența făptuitorului asupra factorului de decizie poate fi reală sau ipotetică. În speța examinată, martorul Armaș Efrosenia, fiind audiată sub jurământ în instanța de judecată, a declarat că ea dorea să se angajeze la ÎS „Calea Ferată” și propunerea lui Vuivan Andrei i s-a părut reală mai ales în ipoteza în care inculpatul V. Stegaru a susținut că A. Vuivan poate să o angajeze. Astfel, ipoteza comiterii unei infracțiuni de escrocherie de către inculpații vizați nu are suport legal, or, remunerația ilicită a fost obținută ca efect al promisiunii inculpatului A. Vuivan că va interveni pe lângă factorul de decizie care are atribuții în vederea soluționării angajării la serviciu al martorului Armaș Efrosenia. Influența susținută de inculpatul Vuivan asupra factorului de decizie era credibilă și posibilă, ambii inculpați erau angajați ai ÎS „Calea Ferată” de o perioadă îndelungată și în virtutea funcției și colegialității erau în posibilitate deplină să acționeze în vederea influențării deciziei de a o angaja pe Efrosenia Armaș la ÎS „Calea Ferată”. Prin urmare, influența promisă lui Ef. Armaș era una posibilă și realizabilă.

Consideră acuzatorul că, în cauza dată, suntem în prezența comiterii traficului de influența prin participație complexă, latura obiectivă fiind realizată prin intermediul lui Stegaru Vladimir, care a avut rolul de mijlocitor în vederea acționării cu intenția de a-l ajuta pe autorul infracțiunii, Andrei Vuivan. Inculpatul V. Stegaru a fost cel care i-a transmis mesajul lui A. Vuivan - că poate să o „ajute” cu angajarea pe martorul Ef. Armaș și tot el i-a transmis numărul de telefon al inculpatului A. Vuivan martorului Ef. Armaș, deși, înțelegea perfect că se inițiază o infracțiune și el îndeplinește rolul juridic de complice.

Cu referire la scopul urmărit de inculpați, se distinge că aceștia au acționat în vederea intervenției pe lângă factorul de decizie, ca să îndeplinească acțiuni în vederea exercitării funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune a fost sau nu săvârșită.

Prezența laturii subiective a traficului de influența se stabilește și include vinovăția făptuitorului sub formă de intenție directă, adică acesta își dădea seama și dorea să comită trafic de influență reală sau presupusă, asupra unui funcționar, prevăzând și dorind urmarea faptei. Prin acțiunile sale inculpatul Vuivan Andrei prin intermediul lui Stegaru Vladimir, avea posibilitatea reală de a influența persoana publică din cadrul ÎS „Calea Ferată” în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu, astfel încât martorul Ef. Armaș să fie angajată în funcția de revizor controlor în cadrul acestei entități, fără a se cere ca acest scop să fie realizat, fiind suficient faptul ca făptuitorul să fi urmărit și acceptat acest scop la momentul primirii banilor.

În conformitate cu prevederile art.21 Cod penal inculpații sunt subiecți ai infracțiunii prevăzute la art.326 Cod penal, fiind persoane fizice responsabile care la momentul comiterii infracțiunii aveau vârsta majoratului. Totodată, se constată cu certitudine că

inculpații au atentat la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, precum și la relațiile ce țin de încrederea societății în organele autorității publice, fapt ce duce la perceperea vicioasă a societății că, cu implicarea mijloacelor bănești, se poate influența bunul mers al unui proces legal de angajare în serviciu, ceea ce constituie o ingerință serioasă și inacceptabilă.

Instanța de judecată, achitându-l pe inculpatul Vuivan Andrei pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii, prin concluzia sa, a recunoscut faptul existenței pretinderii, acceptării și primirii prin mijlocitorul Stegaru Vladimir de bani de către inculpatul Vuivan Andrei, adițional acceptând ideea că acesta a comis aceste fapte. Astfel, în cazul în care inculpatul Vuivan Andrei a negat faptul că a avut vre-un interes în acest caz și a recunoscut că a acceptat să acționeze după planul lui Stegaru Vladimir, adică să o înșele pe Armaș Efrosenia, pentru a prelua mijloacele bănești, planează dubii asupra temeiniciei concluziei instanței de judecată. Or, instanța evită să dea apreciere declarațiilor inculpatului Vuivan Andrei, fapt ce relevă că, concluzia instanței nu a fost formulată definitiv, astfel lăsând fără soluționare fondul cauzei, instanța a făcut abstracție de cele declarate de inculpat și a pronunțat o sentință de achitare în privința acestuia.

Acuzarea a adus argumente plauzibile instanței că acțiunile inculpaților Stegaru Vladimir și Vuivan Andrei întrunesc elementele infracțiunii de trafic de influență și că ambii inculpați au participat la realizarea laturii obiective a infracțiunii.

Prezenta laturii subiective a traficului de influență s-a stabilit cu certitudine, or, vinovăția ambilor făptuitori s-a manifestat sub formă de intenție directă, adică aceștia își dădeau seama și doreau să pretindă, acceptate și primească bunuri personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană, comisă de către o persoană care susține că are influență asupra unor persoane publice pentru a-le face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite. Reieșind din cele menționate, acuzarea statuează cu certitudine că inculpații au atentat la relațiile ce țin de buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice pot fi influențate în exercitarea atribuțiilor lor.

Acuzarea constată că, nu toate probele au fost supuse aprecierii obiective de către instanța de judecată, fiind luate în considerare ca și veridice afirmațiile inculpaților, chiar dacă acestea nu sunt tocmai credibile.

Conchide că, reieșind din cele menționate, prin coroborarea tuturor probelor deferite instanței, s-a demonstrat faptul că a avut loc fapta de care sunt învinuiți inculpații Stegaru Vladimir și Vuivan Andrei, că aceștia au săvârșit infracțiunea incriminată, prin participație, acțiunile inculpaților întrunesc elementele infracțiunii incriminate și că inculpații sunt vinovați de comiterea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

5. Cu referire la învinuirea adusă inculpatului Vuivan Andrei, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de achitare în privința inculpatului Vuivan Andrei în

baza art.42 alin.(2), (3), (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal.

La pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Vuivan Andrei urmează a fi achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale, probele fiind cert apreciate, în partea ce ține de reîncadrarea acțiunilor inculpatului Stegaru Vladimir din prevederile art.art.42 alin.(2), (3), (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal - în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a considerat justă încadrarea acțiunilor lui Stegaru Vladimir în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, deoarece intenția făptuitorului era îndreptată la obținerea sumei de bani pentru sine, și anume pentru construcția băii, acționând prin înșelăciune și abuz de încredere. Astfel, inculpatul V. Stegaru a avut scopul de a obține suma de 3 000 euro prin ducerea în eroare sub pretextul angajării la serviciu, abuzând de încrederea lui Efrosenia Armaș față de făptuitor, fapt confirmat prin declarațiile inculpatului.

Aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a concluzionat că fapta lui Vuivan Andrei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3), (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal acesta fiind achitat, iar acțiunile lui Stegaru Vladimir urmează a fi reîncadrate în temeiul prevederilor art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, deoarece prin acțiunile sale el a comis - ”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”. Concluzia se justifică prin prisma următoarelor considerente:

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului Vuivan Andrei, instanța de apel a reținut că, motivele invocate de către acuzare în apelul declarat precum că la adoptarea sentinței instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, nu pot fi reținute, din considerentul că probe concludente ce ar confirma vinovăția inculpatului Vuivan Andrei sau ar combate poziția acestuia, acuzarea de stat nu a prezentat, astfel instanța de judecată corect a reținut că nu există careva probe ce ar confirma pretinderea, acceptarea și primirea bunurilor personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană, comisă de către o persoană care susține că are influență asupra unor persoane publice, pentru a le face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. În sensul art.52 Cod penal „se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă”.

Conform art.385 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile, inclusiv: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul și, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea și, respectiv în partea descriptivă a sentinței de condamnare, potrivit art.394 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă nu numai descrierea faptei criminale, dar și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal prevede: „trafic de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea și primirea personal prin mijlocitor, de bani, pentru sine de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, de două persoane”.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul material sau obiectul imaterial al infracțiunii de trafic de influență se referă la remunerația ilicită, care poate consta în: bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaj. Ca și în cazul infracțiunii de corupere pasivă, în cazul traficului de influență remunerația pretinsă, acceptată, primită este una necuvenită, deoarece făptuitorul nu-i achită cumpărătorului de influență valoarea banilor, titlurilor de valoare, serviciilor, privilegiilor, altor bunuri sau avantaje. În plus, banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă factorul de decizie (persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional), pentru ca ultimul să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care în varianta sa tip (art.326 alin.(1) Cod penal) vizează în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență. Latura obiectivă a traficului de influență se realizează prin primirea ori pretinderea unor sume de bani, bunuri sau alte avantaje, de daruri transmise direct sau indirect cu scopul determinării unui funcționar să îndeplinească ori să nu îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Subiect al traficului de influență poate fi orice persoană responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani.

Latura subiectivă a traficului de influență, include vinovăția făptuitorului sub formă de intenții directă, adică făptuitorul își dă seama și vrea să comită influența sa reală sau presupusă asupra unei persoane publice, prevăzând și dorind survenirea urmării faptei.

În acest sens, nu pot fi reținute argumentele acuzatorului de stat, precum că, latura obiectivă a infracțiunii, în situația lui Vuivan Andrei s-a realizat prin pretinderea,

acceptarea și primirea prin mijlocitorul Stegaru Vladimir, de bani pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale (indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite). Or, latura obiectivă, nu a fost realizată prin acțiunea pe care trebuia să o facă funcționarul în folosul persoanei interesate, care la rândul său trebuia să urmeze după acțiunile făptuitorului, în speța dată a făptuitorilor, or, în cazul în care făptuitorul nu a intervenit către funcționarul vizat, fapta nu poate să constituie trafic de influență, dar poate fi calificată ca o escrocherie.

Totodată, instanța de apel a conchis că, urmează a fi respinsă poziția acuzatorului de stat că, în speța dată este prezentă latura subiectivă a traficului de influență, deoarece prin acțiunile sale inculpatul Vuivan Andrei prin intermediul lui Stegaru Vladimir, avea posibilitatea reală de a influența persoana publică din cadrul ÎS „Calea Ferată” în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu, astfel încât martorul Ef. Armaș să fie angajată în funcția de revizor controlor în cadrul acestei entități, fără a se cere ca acest scop să fie realizat, fiind suficient faptul ca făptuitorul să fi urmărit și acceptat acest scop la momentul primirii banilor. Instanța a invocat că, latura subiectivă a traficului de influență include vinovăția făptuitorului sub formă de intenții directă, însă, o astfel de intenții de către acuzatorul de stat nu a fost demonstrată în acțiunile lui Andrei Vuivan.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a statuat că declarațiile martorilor nu relevă faptul comiterii traficului de influență, iar fapta inculpatului A. Vuivan nu poate fi apreciată ca infracțiune.

Subsecvent, instanța de apel nu a reținut argumentele invocate de apelant cu privire la faptul că instanța nu a apreciat juridic corect declarațiile martorilor, ori prima instanță întemeiat le-a dat o apreciere cuvenită.

Astfel, argumentul precum că la baza sentinței adoptate instanța de fond s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic din punct de vedere al veridicității lor, instanța de apel nu le-a reținut, relatând că instanța a apreciat corect probele acuzării și probele apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității li coroborării lor.

Instanța de apel nu a reținut și argumentul invocat de acuzatorul de stat în apelul declarat și anume faptul că instanța de fond la emiterea sentinței nu a ținut cont de probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și de circumstanțele stabilite, ori prima instanță a examinat minuțios cauza, și a stabilit lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal în acțiunile inculpatului Vuivan Andrei legal achitându-l.

Instanța de apel menționează că nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpatului Vuivan Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînclăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Reieșind din cele expuse pe marginea apelului procurorului referitor la dezacordul cu achitarea inculpatului Vuivan Andrei, instanța de apel a reținut principiul fundamental al prezumției nevinovăției ca principiu de bază al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a legislației procesuale naționale, astfel încât, sarcina probațiunii revine organului de urmărire penală și acuzatorului de stat, persoana indiferent de calitatea procesuală într-un proces penal nefiind obligată să dovedească nevinovăția sa.

Acuzatorul de stat nu a prezentat probe noi, suplimentar celor existente, astfel încât s-au omis orice posibilități legale de a mai dovedi vinovăția inculpatului.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a concluzionat că Vuivan Andrei corect a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform art.390 alin.(1) pct.3 Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului Stegaru Vladimir, instanța de apel a reținut că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Astfel, cercetând probele administrate în faza de urmărire penală, prima instanță just a conchis, că prin acțiunile sale intenționate, Stegaru Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, iar acuzarea nu a prezentat probe că Stegaru Vladimir a comis trafic de influență, infracțiune caracterizată prin acceptarea și primirea personal, a sumelor de bani pentru altă persoană, care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu, de către două persoane, ce s-ar încadra conform prevederilor alin.(2) lit. b) art.326 Cod penal.

În această ordine de idei nu pot fi reținute alegațiile acuzatorului de stat că, negarea vehementă a scopului primirii mijloacelor bănești este combătută de declarațiile martorului Armaș Efrosenia și de rezultatele stenogramei discuției care a avut loc la 24.11.2016 între martorul Armaș Efrosenia și inculpatul Stegaru Vladimir, care denotă sinceritatea declarațiilor date de Ef. Armaș și veridicitatea declarațiilor date de inculpatul Stegaru Vladimir la etapa audierii în calitate de bănuit la 12.04.2017, și nicidecum versiunea înaintată de acesta și inculpatul Vuivan Andrei în instanța de judecată, totodată instanța de fond nu a dat nici o apreciere faptului că inculpatul Stegaru Vladimir la etapa urmăririi penale și-a schimbat constant declarațiile. Potrivit declarațiilor martorului Armaș Efrosenia, Stegaru Vladimir i-a comunicat că avea nevoie de niște bani pentru construcții la casă, având trei copii, fiind în reparații și nu găsea bani, acesta fiind un motiv ca să obțină bani de la ea, cunoscând că s-a întors de peste hotare. A operat Stegaru Vladimir la acest motiv, deoarece credea că nu îi va împrumuta bani. Ea a înțeles că suma dată de bani i-a fost restituită de către Stegaru Vladimir, fapt ce infirmă poziția expusă de către acuzatorul de stat. Mai mult, cu referire la faptul că, inculpatul Stegaru Vladimir la etapa urmăririi penale constant și-a modificat declarațiile, Colegiul penal reține că, în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul Stegaru Vladimir a explicat că, fiind chemat în instanță a văzut că situația s-a înrăutățit și i-a explicat că a înșelat-o. Totodată, a susținut pe deplin declarațiile din cadrul cercetării judecătorești și a relatat că scopul acestuia a fost de a

împrumuta bani de la Armaș, însă se temea că o să-i refuze, cunoscând unde activează și salariul ce îl primește. Din acest motiv i-a spus fabula cu privire la angajarea la serviciu.

În acest sens, urmează a fi reținută constatarea instanței de fond precum că, stabilirea circumstanțelor de fapt în coraport cu învinuirea adusă lui Stegaru Vladimir și probele prezentate instanței spre examinare nu confirmă că inculpatul Stegaru Vladimir a avut scopul obținerii sumei de 3 000 euro de la Armaș Efrosenia pentru a face trafic de influență conform învinuirii înaintate, dar altul - cel de a obține suma de 3 000 euro prin ducerea în eroare sub pretextul angajării la serviciu, abuzând de încrederea lui Ef. Armaș față de făptuitor. Or, s-a stabilit că Stegaru Vladimir a acționat ilegal, prin înșelăciune și abuz de încredere, având intenția de a obține suma de bani pentru el însăși, pentru construcția băii și nu în scopul traficului de influență pentru a obține postul de lucru Efroseniei Armaș, în calitate de controlor -revizor la Cale ferată din Moldova.

Aceleași circumstanțe au fost stabilite ca urmare a audierii lui Vuivan Andrei, că el a acționat la rugămintea lui Stegaru Vladimir, cu fabula deja inventată de Stegaru privind angajarea la serviciu contra sumei de 3 000 euro a lui Armaș Efrosenia, știind că se urmărește a obține suma pretinsă de către Stegaru în alte scopuri. Mai mult, martorii Țurcan Irina și Baltaga Nicolae au confirmat că, nu știu pentru ce a fost primită și restituită suma Efroseniei Armaș prin intermediul lor. Ba mai mult, martorul Baltaga Nicolae în instanță a confirmat că, din discuție a înțeles ”că sunt bani împrumutați”.

Discuția dintre Stegaru Vladimir și Armaș Efrosenia înscrisă și imprimată pe CD ridicat la urmărirea penală de la Armaș Efrosenia, este susținută în aceeași manieră în scopul protejării invenției că a primit suma de bani pentru angajarea la serviciu a lui Armaș Efrosenia, însă ținând cont de declarațiile martorului, se confirmă că, după primirea ultimei tranșei de 1 200 dolari, Stegaru Vladimir i-a comunicat scopul primirii banilor, cel de a-și construi baia și nu de a o angaja la serviciu. Instanța de fond corect a considerat că această probă nu are relevanță în confirmarea vinovăției lui Stegaru Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut concluzia instanței de fond, potrivit căreia s-a stabilit indubitabil din cumulul probator examinat, intenția inculpatul Stegaru Vladimir, care, încă la momentul intrării în stăpânire asupra mijloacelor bănești, urmărea scopul de a le obține prin înșelăciune și abuz de încredere și nu intenția de onorare a angajamentului asumat, să o angajeze la serviciu pe Efrosenia Armaș.

Mai mult, instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele apelantului, că latura obiectivă în situația lui Stegaru Vladimir se exprimă prin acceptarea și primirea, personal, de bani pentru o altă persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale (indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite). Or, în acțiunile inculpatului se conține latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, adică escrocheriei, exprimată prin înșelăciune, deoarece prin probele administrate s-a constatat că, făptuitorul a obținut cu rea-credință de la Efrosenia Armaș bani în sumă totală de 3 000 euro, transmiși voit de către aceasta, prin dezinformare și inducere în eroare.

Mai mult, recalificând acțiunile inculpatului Stegaru Vladimir și stabilind vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, just a constatat că, faptele incriminate, cât și persoana inculpatului, cad sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, iar temeuri pentru neaplicarea actului de amnistie instanța nu a stabilit, astfel că procesul penal în privința lui Stegaru Vladimir învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, urmează a fi încetat.

Pe această linie de concluzie, nu există temeuri pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare în privința lui Stegaru Vladimir.

Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului Stegaru Vladimir în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii date. S-a stabilit că, Stegaru Vladimir a acționat ilegal prin înșelăciune și abuz de încredere având intenția de a obține suma de bani de 3 000 Euro pentru el însuși(construcția băii) și nu în scopul traficului de influență pentru a obține postul de lucru Efroseniei Armaș în calitate de controlor-revizor la Calea Ferată din Moldova.

În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpatul Stegaru Vladimir și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal și achitarea inculpatului Vuivan Andrei.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Procurorul susține că, instanța de apel la adoptarea soluției, s-a bazat doar pe declarațiile inculpaților, care atât la urmărirea penală cât și în cadrul ședinței de judecată și-au schimbat constant declarațiile, declarații care urmează a fi apreciate critic, necolaborând cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, fiind date cu scop de apărare și eschivare de la răspunderea penală.

Instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților Vuivan Andrei și Stegaru Vladimir în comiterea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală.

Procurorul susține că, a prezentat instanței suficiente probe, care dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală, iar instanța incorect la achitat pe Vuivan Andrei și a recalificat acțiunile lui Stegaru Vladimir, bazându-se pe declarațiile doar a inculpaților și ignorând declarațiile martorilor, iar în cadrul cercetării judecătorești sa constatat cu certitudine că inculpații au comis infracțiunea de

trafic de influență, caracterizată prin acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru o altă persoană, care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, de două persoane. În opinia procurorului vina inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate pe deplin a fost dovedită prin probele aduse în instanța de judecată.

Deci, instanța de apel a emis hotărârea fără cercetarea întemeiată, obiectivă și mult aspectuală a tuturor probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunii.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

7. Referință pe marginea recursului ordinar declarat, a depus avocatul Balmuș Ștefan în numele inculpatului Vuivan Andrei, prin care solicită respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărârilor adoptate, deoarece motivele invocate în recursul ordinar declarat, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens în decizia instanței de apel.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, la judecarea apelului, instanța de apel, are obligația de a verifica hotărârea atacată din punct de vedere al temeiniciei și legalității acesteia, având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei bazate pe probe examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și, în dependență de aceste date, să aprecieze legalitatea concluziilor de vinovăție ori nevinovăție al soluției primei instanțe, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art.93 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile

bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art.101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Reieșind din prevederile legale expuse supra, Colegiul conchide că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a verificat sentința primei instanțe prin prisma art.394 alin.(1) pct.1), alin.(3) Cod de procedură penală și nu a constatat dacă soluția adoptată de prima instanță corespunde celor constatate de către instanță **în fapt**.

Astfel, instanța de fond divergent a constatat mai întâi că, *inculpatul Vuivan Andrei se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4) – 326 alin.(2) lit. b) Cod penal*, descriind acțiunile incriminate, ca ulterior, contrar acestei constatări *în fapt*, să constate *în fapt* că, inculpatul Stegaru Vladimir, **acționând de comun acord cu Vuivan Andrei, au primit de la Armaș Efrosenia suma de 3 000 euro, pentru a influența anumite persoane publice din cadrul ÎS „Calea Ferată”**, să îndeplinească acțiuni în executarea funcției sale.

Mai mult, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Stegaru Vladimir în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, **fără să constate în sentință în fapt – că acesta a comis** infracțiunea respectivă, adică **escrocheria**.

Erorile judiciare menționate, nu pot fi corectate de instanța de recurs, această procedură ținând de competența instanței de apel.

Colegiul penal lărgit remarcă subsidiar că, instanța de apel nu a examinat probele prezentate de către acuzare sub toate aspectele, nu le-a verificat și apreciat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și nu a motivat soluția adoptată, iar ținând cont de prevederile art.394 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel de asemenea nu a făcut o analiză amplă a probelor prezentate de acuzare în cauză și astfel n-a soluționat fondul apelului.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit concluzionează că instanța de apel, menținând hotărârea primei instanțe privind achitarea inculpatului Vuivan Andrei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(2), (3) și (4), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și recalificând acțiunile inculpatului Stegaru Vladimir din prevederile art.art.42 alin.(2) și (5), 326 alin.(2) lit. b) Cod penal, după cum a fost înaintată învinuirea, în cele ale art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, - nu a supus unei analize obiective cumulul de probe, adus în susținerea învinuirii, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, invocând motive lipsite de conținut concret, relevant pentru speța examinată.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, dând apreciere declarațiilor lui Vuivan Andrei și Stegaru Vladimir și acordând credibilitate numai celor făcute de către aceștia, a omis să le dea apreciere în coroborare cu alte probe aduse de către acuzare, precum și n-a ținut cont de faptul că inculpații și-au schimbat evaziv declarațiile, că declarațiile din cadrul urmăririi penale nu corespund celor date în prima instanță cât și în fața instanței de apel.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs atestă faptul că instanța de apel, în discordanță cu circumstanțele reale și probele examinate, a reținut în acțiunile inculpatului Stegaru Vladimir, elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, motivând soluția prin faptul că procurorul nu a prezentat probe suficiente întru confirmarea că Stegaru Vladimir a comis trafic de influență. Acceptând ca veridice declarațiile date de inculpatul V. Stegaru că, urmărea intenția de a obține suma de 3 000 euro pentru sine și anume pentru construcția băii, instanța a lăsat fără apreciere recunoașterea de către ambii inculpați – că banii i-au obținut de la Ef. Armaș, aceștia doi determinându-i încrederea că banii v-or fi utilizați pentru a influența persoane publice. Prin urmare, instanța nu a stabilit faptul că, V. Stegari ar utilizat versiunea despre influențarea unor persoane publice ca o metodă de înșelăciune sau abuz de încredere, ba chiar și l-ar fi atras și pe A. Vuivan, ca ultimul, fără să știe de adevăratele intenții a lui V. Stegaru, să participe la folosirea acestui mod de înșelăciune.

Totodată, instanța de apel făcând trimitere la declarațiile inculpaților, martorilor și descriindu-le în decizie, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, fără justă apreciere, au fost lăsate declarațiile martorului Armaș Eufrosenia, unde a declarat că „...ea dorea să se angajeze la ÎS „Calea Ferată” și propunerea lui Vuivan Andrei i s-a părut reală mai ales în ipoteza în care inculpatul Stegaru Vladimir a susținut că Vuivan Andrei poate să o ajute, având influență asupra unor persoane din administrația ÎS „Calea Ferată”. Astfel ipoteza comiterii unei infracțiuni de escrocherie de către inculpații nu are suport legal, remunerația ilicită a fost obținută ca efect al promisiunii inculpatului Vuivan Andrei că va interveni pe lângă factorul de decizie care are atribuții în vederea soluționării angajării la serviciu al martorului Armaș Eufrosenia.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că, instanța de apel eronat a interpretat probele administrate, inclusiv prin denaturarea conținutului acestora, fără a se expune asupra lor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide, că soluția adoptată de către instanța de apel în privința inculpaților Vuivan Andrei și Stegaru Vladimir este contrară prevederilor legale, deoarece instanța de apel, judecând apelul procurorului nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în acesta, ci doar s-a limitat în motivarea soluției de menținere a sentinței, considerând că concluziile acesteia sunt întemeiate, însă a omis faptul că sentința conține divergențe și erori judiciare, prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală, eroare ce nu pot fi corectate de către instanța de recurs, existând temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia instanței de apel, în cauza penală în privința lui Vuivan Andrei și Stegaru Vladimir cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat de procuror, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de jurisprudența națională constantă, precum și de practica relevantă a CtEDO, să constate *in fact* - corespunzător probelor prezentate acțiunile comise în realitate de către inculpați și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală privindu-i pe ***Vuivan Andrei xxxx și Stegaru Vladimir xxxx***, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 13 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico